

Jesus Trail dag 3

Het ongekeerde aantal van 20 lopers staat op vrijdagochtend om 06.00u bij de auto's klaar om de 15.7 km lange tocht **van Kibbutz Lavi naar Moshav Arbel** te lopen, maar eerst rijden we weer richting Nazareth en Tiberias. Het blijft toch iedere keer een prachtig begin om 's morgens vroeg door het golvende, groengevlekte landschap van Galilea te rijden.

De tocht van vandaag voert ons door de vlakte van Tur'an in de

richting van de Hoorns van Hattin, twee heuveltoppen, waar op de top van de linker door 2 steenrichels de zijkanten op de hoorns van een stierenkop lijken, vandaar deze naam. De heuvel heeft een cruciale rol gespeeld in de geschiedenis van dit gebied en van Palestina. In 1187 n. Chr. veroverden de moslims onder leiding van sultan Saladin Tiberias op de kruisvaarders.

Om de stad te ontzetten trok een kruisvaardersleger vanuit Kana via het dal van Tur'an richting Tiberias. Op de Hoorns van Hattin had Saladin voor een deel zijn troepenmacht samengetrokken. Zonder zich te bekommeren over de afwezigheid van water voor de paarden en de manschappen trok een groot kruisvaardersleger richting Tiberias om dat de ontzetten.

Rond de Hoorns van Hattin werd het aangevallen. Door gebruik te maken van de lichamelijke uitputting van de kruisvaarders veroorzaakt door het watergebrek werden

ze door het leger Saladin in de pan gehakt. Deze nederlaag werd de kruisvaarders noodlottig en vormde de aanleiding tot hun verdrijving uit het Heilige Land. Dat water ook nu nog steeds heel erg nodig is, blijkt uit het feit dat ik, en ik niet alleen, tijdens de tocht ruim 4 liter water heb weggewerkt. De zon, de hoge temperatuur en de inspanningen vragen hierom.

Volgens onze predikant Frans van de Sar lopen we deze dag over paden waar zonder twijfel ook Jezus met zijn discipelen heeft gelopen op weg naar onder andere Capernaüm.

De vergezichten vanaf de heuveltop richting Har Arbel, de steile klif die ook nog afgedaald moet worden, met een glimp van het meer van Tiberias zijn fantastisch. Tijdens onze ontbijtpauze op de “Horns of Hattin” genieten we met volle teugen van wat de natuur te bieden heeft.

De afdaling is niet gemakkelijk. De vele rotspartijen dwingen je alert te blijven. Een nieuwe valpartij, zoals Gerrie is overkomen, ligt op de loer, zeker als je kijkt naar het schoeisel waarop sommige jongeren zich voortbewegen. Maar ja...

Gelukkig belanden we zonder problemen op een plateau dat uitzicht geeft op het grote moskee-achtige complex van de Druzen: Nebi Shu'eib.

Hier bevindt zich volgens de overlevering het graf van Jethro (*Exodus 3 : 1*), de schoonvader van Mozes. De verering van Jethro komt voort uit hun geloof dat het Jethro was die de regels over recht en gerechtigheid aan Mozes doorgaf.

De Druzen zijn bijzonder geïntegreerd in de Israëliëse samenleving. Ze wonen vooral in het noorden van het land.

Na de afdaling belanden we op onze lunchplek waar Annemarie van Andel, onze andere pastor en echtgenote van Frans, deze keer water en lunchpakketten aanlevert.

We zijn nu ongeveer halverwege de dagtocht. Via oude olijfgaarden en lopend door en langs de wadi Nakhal Arbel gaan we richting Moshav Arbel.

Een wadi is een rivierbedding die in de zomer droogvalt of verschrompelt tot een miniem stroompje, maar tijdens de regenperiode in korte tijd kan veranderen in een woeste stroom. Toch verwonder je erover dat, hoewel er vanaf begin april geen drup regen is gevallen, er toch nog zoveel water stroomt dat we via steppingstones naar de overkant moeten.

Vanuit de wadi kijken we tegen Har Arbel omhoog. De klif torent boven ons uit en nu vallen me de vele grotten op,

waarover de geschiedschrijver Josephus Flavius vertelt hoe de Romeinen in de eerste eeuw n. Chr. opstandige Joden, die zich hierin verschanst hadden, in brand wisten te steken en zo de doorgang naar het meer van Tiberias in handen wisten te krijgen. Imposant als je naar boven kijkt, maar ik moet er wel tegenop! Gelukkig ben ik niet de enige. Ook ben ik blij dat het geen afdaling is, want de ondergrond is vulkanisch waardoor er veel gravel op het pad ligt en dan lig je zo op je achterwerk als je naar beneden gaat, misschien een gemakkelijke manier om beneden te komen, maar er liggen ook grotere rotsblokken en die komen harder aan.

De bodem van de watervoorraad raakt aardig in zicht. Gelukkig ook het eindpunt: de ramen van de Nesbus van Annemarie weerspiegelen in de brandende zon. Omhoog zeulend biedt de omgeving nog steeds een prachtige aanblik, maar het kost wel moeite

om hiervoor de waardering op te brengen die zij verdient. Het pad is wel heel erg steil. Zelfs Frans, en dat voor een dominee, doet de Jesus Trail geweld aan en snijdt de route af, om zo een eind te kunnen maken aan zijn afzien, maar hij is niet de enige.

Ik heb bewondering voor al die jonge en oude Nes Ammimers die zonder mekkeren de tocht van vandaag voltooien. Wat een prachtige tocht! Sneu voor Gerrie, die aan de vorige, naar nu blijkt, een driedubbele onderbeenbreuk heeft overgehouden.

Als de vierde en laatste dagtocht plaatsvindt, zijn Gerrie en ik helaas al weer thuis in Finsterwolde, 6 weken eerder dan gepland. Gelukkig is Frans van de Sar bereid om de organisatie over te nemen en zal Annemarie van Andel de zwoegers weer van eten en drinken voorzien, want de laatste tocht wordt een spectaculaire afsluiting: de lastige afdaling van Har Arbel, die 180m behoorlijk steil naar beneden gaat, Tabgha, de plaats van de eerste Wonderbare Spijziging (**Mattheüs 14 : 13-21**), de Berg der Zaligsprekigingen (**Mattheüs 5 -7**) en Capernaüm (o.a. **Mattheüs 8:5-13, Marcus 1:21-26, Marcus 2:1-12, Joh.2:12-16, Marcus 1:21**).

Voor ons zitten het verblijf in Nes Ammim en de Jesus Trail er helaas op. Gelukkig voor u, lezers van De Schakel, zal Eimert Visser, sinds kort de financiële man in Nes Ammim, verslag doen van deze vierde en laatste dagtocht van de Jesus Trail van maar liefst 18,7 km.

De eerste zondag van oktober is al sinds jaar en dag terecht dé Israëlzondag om zo onze speciale relatie met het volk van God te bekrachtigen en inhoud te geven. De collecte tijdens de Israëlzondag is dit jaar bestemd voor Nes Ammim.

Gerrie op Israëlzondag in de kerk van Finsterwolde

Het mag duidelijk zijn dat Gerrie en ik dit doel van harte ondersteunen. Helaas moesten we, door het ongeluk van Gerrie, ons verblijf onderbreken, maar geef door uw financiële steun de werkers in Nes Ammim de mogelijkheid om de dialoog tussen de bewoners van dit Heilige Land inhoud te geven, want het is in vele opzichten het Heilig Land voor Joden, Moslims en Christenen.

Gerrie en Henk de Gunst